

چالشها و راهکارهای جنبش کارگری

رویدادهای جنبش کارگری در اسفند ماه ۱۳۸۲

زینت میرهاشمی

تعیین حداقل دستمزد کارگران از جمله چالشهای جنبش کارگری و ارگانهای دولتی بود. هر سال در اسفند ماه حداقل دستمزد، مزایای کار و تعیین سید هزینه زندگی کارگران به وسیله شورای عالی کار متشکل از سه گروه دولت، کارفرما و نمایندگان شوراهای اسلامی کار تعیین می شود.

عدم راهیابی نمایندگان واقعی جنبش کارگری و فقدان نقش سندیکایا و اتحادیه های کارگری در اجلاس شورای عالی کار منجر به توافق بین نمایندگان کارفرما و نمایندگان دولت و تعدادی از نمایندگان شوراهای اسلامی (نهادی وابسته به حکومت) به نفع دولت و کارفرمایان و به ضرر کارگران منجر شد.

حداقل دستمزد کارگران که در سال ۸۲، ۸۵ هزار تومان بود در سال ۸۳ به ۱۰۶ هزار و ۶۰۰ تومان افزایش پیدا کرد.

یکی از موارد بحث در شورای عالی کار تعیین حداقل دستمزد بر سر تعیین سید

هزینه کارگری و یا تورم بود. وزارت کار از تعیین سید هزینه کارگران سر باز می زد. نمایندگان شوراهای اسلامی کار با عده های متفاوت از همان ابتدا برای سازش زمینه سازی می کردند. پرویز احمدی پنجکی عضو کانون شوراهای اسلامی کار، در حالی که می گوید «سید هزینه خانوارها مشخص است و سهمی از آموزش، خوراک و تفریح مناسب در نظر گرفته نمی شود و کارگران به دلیل مشکلات معیشتی سوء تغذیه دارند»، بر سر تعیین حداقل حقوق، کمترین میزان را طرح کرده و از قبل باب سازش را باز می کند.

وی در حالی که آمار وزارت کار و تامین اجتماعی را در مورد حداقل دستمزد ۲۰۰ هزار تومان اعلام می کند می گوید که: «ما روی ۱۲۰ هزار تومان فشار می آوریم و می دانیم که رسیدن به همین رقم هم قابل قبول مسئولان این امر نیست.»

علی اکبر رحیمی از اعضای شوراهای اسلامی کار استان گلستان در مقایسه دستمزد کارگران با اوایل به حکومت رسیدن جمهوری اسلامی می گوید: «بر اساس آمار، بعد از گذشت ۲۵ سال

از انقلاب، دستمزدها ۵۴ درصد و تورم ۱۱۴ در صد رشد داشته است.» وی همچنین ۴۵ درصد از نیروی کار کشور را زیر خط فقر و ۵۵ درصد را نیز زیر خط نسبی فقر دانست.

گروه شرکت کننده در شورای عالی کار بر سر دستمزد، بر اساس گزارشها و آمار وزارت کار اعلام می کند که: «دستمزد حقیقی به ماخذ سال ۵۸ با شاخص ۱۰۰ در سال ۱۳۸۲ به عدد ۶۱ تنزل پیدا کرده است، این در حالی است که بهره وری به ۲۴۷ رسیده است و به ماخذ عدد پایه ۱۰۰ در سال ۱۳۸۲ به ۲۴۷ رسیده است که معنی آن این است که با وجود آن که همه ساله کارگران به ماخذ تورم افزایش دستمزد داشته اند حقوق آنها هم نسبت به بهره وری شان و هم نسبت به سال ۵۸ کاهش چشمگیری داشته است.»

محمد عمارلو دبیر اجرایی خانه کارگر استان نیشابور می گوید که: «اگر کارگری بخواهد در بدترین جای شهر خانه ای را اجاره کند، باید ۷۰ هزار تومان در ماه اجاره بها پرداخت کند.» وی می افزاید: «اگر کارگری با ۴ سر عائله حداقل ۲۰۷ هزار تومان در ماه درآمد داشته باشد، تنها می تواند روزانه یک وعده غذای گرم بخورد.»

محمد یعقوبی دبیر اجرایی خانه کارگر استان گیلان در رابطه با غصه دار شدن کارگران از فرا رسیدن عید و جیبهای خالی شان می گوید: «اگر یک خانواده ۵ نفره، فقط در شبانه روز ۳ وعده ساندویچ معمولی که حداقل قیمت آن ۳۰۰ تومان باشد، بخورد، می بایست در ماه ۱۳۵ هزار تومان پول ساندویچ بدهد.»

در تعیین حداقل دستمزد، دولت در نقش یک کارفرمای بزرگ به نفع کارفرمایان و به ضرر کارگران عمل کرد. اتحاد دولت و کارفرمایان و نماینده های زرد کارگران، به طور آشکار وضعیت معیشتی کارگران و خانواده آنان را مورد تهدید جدی قرار داد.

محسن خواجه نوری، معاون تنظیم روابط کار وزارت کار و امور اجتماعی، با اعلام ۱۰۶ هزار تومان و ۶۰۰ تومان به عنوان حداقل دستمزد کارگران با وقاحت و بیشرمی گفت: «از آن جایی

که افزایش یک باره دستمزد کارگران به منظور برآوردن نزدیکی مزد و معیشت، موجب وارد آوردن شوک به بازار اقتصاد می شد، لذا قرار شد از این پس و طی چهار سال آینده بقیه اضافات تا رسیدن به برابری مزد و معیشت اعمال شود.» نماینده دولت و کارفرمایان در دادن وعده فوق برای فریب کارگران روشن نکرد که در طی این چهار سال جیب آفازاده ها، سرمایه دارها و تجار چقدر از استثمار کارگران و مزدبگیران پر خواهد شد. حکومتی که طی ۲۵ بر اساس داده های آماری نهادهای وابسته به خودش، دستمزدها و وضعیت معاش کارگران و مزدبگیران نسبت به سالهای قبل وخیم تر شده است چطور با این اقتصاد بیمار و سیاستهای بحران زا می تواند مزد و معیشت کارگران را به یک سطح برساند.

سید دستمزد تعیین شده از طرف شورای عالی کار به فقر بیشتر کارگران دامن خواهد زد و چالش جنبش کارگری با نمایندگان سرمایه و حکومت را هر چه گسترده تر خواهد کرد. سازمانیابی جنبش کارگری در سندیکایا و اتحادیه های مستقل و غیر دولتی، از جمله ابزارهای موثر در چالش فوق خواهد بود.

در حالی که اعتراضهای جنبش کارگری در رابطه با سیاستهای خصوصی سازی، لغو قرار دادهای طولانی، عدم امنیت شغلی و بیکاری، عدم دریافت حقوق به طور مداوم جریان دارد و با توجه به این که تعیین حداقل دستمزد از طرف شورای عالی کار چشم انداز گسترده شدن اعتراضهای فوق را می دهد، خامنه ای وارد میدان شد و با توسل به شرع، سیاست سرکوب کارگران را اعلام

مسئولان مافوق به مطالبات و حق خود برسند.» (ایلنا ۲۵ اسفند) بدون شک فرایند رویدادهای جنبش کارگری با گسترش اعتراضها و اعتصابات کارگری مشت محکمی بر دهان وی خواهند کوبید. حق اعتصاب از جمله خواسته های بر حق کارگران و مزدبگیران برای گرفتن حقوقشلسن است که باید رسمیت پیدا کند.

کارگران شرکت «شهد ارک» گیلان، روز ۱۳ اسفند در مقابل کارخانه دست به تحصن زدند. کارگران شرکت فوق از مهرماه ۸۲ تا حال حقوق و مزایای خود را دریافت نکرده اند. بنا به گزارش خبرگزاری ایلنا (۱۳ اسفند) یکی از کارگران متحصن شرکت فوق گفت: «به زندان رفتن، برای ما راحتتر است، چرا که اگر ما را بازداشت کنند، حداقل به ما غذا می دهند.» همچنین یکی از نگرهبانان شرکت فوق گفت: «زمانی که کارگران در شرکت نیستند، صاحب شرکت می آید و دستور می دهد تا برای سگ او شیر بخرم، در حالی که ما پول نداریم تا برای فرزندانمان شیر تهیه کنیم.»

کارگران لوله سازی خوزستان به دلیل عدم دریافت بیش از ۸ ماه حقوق خود، روز ۱۷ اسفند دست به اعتراض گسترده ای زدند. کارگران شرکت فوق، جاده اهواز - خرمشهر را بستند و خواستار رسیدگی به خواسته هایشان شدند. اهالی روستاهای اطراف و مردم محل در حمایت از کارگران به آنها پیوستند و کارگران معترض اقدام به آتش زدن لاستیک وسط جاده ای که بسته بودند، نمودند.

در رویدادی دیگر، پرستاران بیمارستان فیروزآبادی روز سه شنبه ۲۳ اسفند در اعتراض به وضعیت حقوقی خود دست به تحصن زدند.

حق اعتصاب از جمله خواسته های بر حق کارگران و مزدبگیران برای گرفتن حقوقشلسن است که باید رسمیت پیدا کند.

بر اساس گزارش ایلنا (۲۳ اسفند) از حرکت فوق، ۱۵۰ نفر از کارکنان بهداشتی درمانی بیمارستان فیروزآبادی واقع در شهر ری در خصوص عدم پرداخت حقوق و عیدی و اضافه کاری، بن کارمندی اسفند ماه و نیز عدم پرداخت ۳۰ ماه طرح کارانه کارکنان دست به تحصن زدند.

بهار و نوروز با همه زیباییهایش نمی تواند سفره های خالی کارگران و زحمتکشان ایران را پنهان کند. به قدرت و استواری جنبشهای کارگری و به امید برقراری عدالت اجتماعی و سوسیالیسم، و امید به بهاران زیباتر.

حق اعتصاب از جمله خواسته های بر حق کارگران و مزدبگیران برای گرفتن حقوقشلسن است که باید رسمیت پیدا کند.

خبرنگار ایلنا از وی سوال می کند با توجه به حکم حکومتی منع اعتصابات کارگری در شرایط جنگ و نوپا بودن انقلاب و با توجه به تغییر شرایط، آیا کارگران برای پیگیری اهداف صنفی و مقابله با سودجویان و استثمارگران، اجازه استفاده از حق اعتصاب را دارند؟ حکم شرعی اعتصاب کارگران امروزه چیست؟

ولی فقیه در پاسخ به سوال فوق می گوید: «هر گونه عملی که موجب تضعیف نظام مقدس جمهوری اسلامی شود جایز نیست؛ می تواند با استفاده از مجاری قانونی و گزارش مطلب به